

Cauza C-249/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

21 aprilie 2021

Instanța de trimitere:

Amtsgericht Bottrop (Germania)

Data deciziei de trimitere:

24 martie 2021

Reclamantă:

Fuhrmann-2-GmbH

Pârât:

B.

[omissis] **Tribunalul Districtual Bottrop**

Ordonanță

În cauza

Fuhrmann-2-GmbH împotriva B.

Tribunalul Districtual Bottrop

la 24 martie 2021

[omissis]

a dispus:

I. Suspendă procedura.

II. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în vederea interpretării articolului 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei

1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* L 304/64, 22.11.2011) următoarea întrebare, în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2011/83/UE trebuie interpretat în sensul că, pentru a răspunde la întrebarea dacă un buton sau o funcție similară, a căror activare face parte dintr-un proces de efectuare a unei comenzi în cadrul unui contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice, în sensul prevăzut de primul paragraf al acestei dispoziții, și care nu sunt etichetate cu mențiunea „comandă ce implică o obligație de plată”, sunt etichetate cu o formulare neambiguă corespunzătoare care să indice că a face comanda implică obligația de a plăti comerciantului, se ia în considerare exclusiv etichetarea butonului sau a funcției corespunzătoare? [OR 2]

Motive:

I.

Reclamanta este proprietara hotelului Goldener Anker din Krummhörn-Greetsiel (Germania). Închirierea camerelor de hotel se face, printre altele, pe pagina de internet a portalului de intermediere al Booking.com.

[omissis] Următoarele împrejurări nu [sunt] contestate. Pârâtul a accesat la 19 iulie 2018 pagina web Booking.com și a introdus destinația dorită Krummhörn-Greetsiel, perioada dorită, între 28 mai 2019 și 2 iunie 2019, și numărul de camere dorite (patru camere duble). Ulterior pârâtului i-au fost afișate camerele de hotel libere corespunzătoare. Printre rezultatele afișate ale căutării se aflau, printre altele, camerele hotelului Goldener Anker, care este deținut de reclamantă. Pârâtul a făcut clic pe acest hotel, iar ulterior i-au fost afișate camerele disponibile, împreună cu alte informații privind dotarea, prețul etc. ale hotelului Goldener Anker pentru perioada selectată. Pârâtul s-a decis pentru patru camere duble în acest hotel și a făcut clic pe „Rezerv”. Ulterior, pârâtul a introdus datele sale personale și numele celorlalți turiști. În continuare, pârâtul a apăsă pe un buton etichetat cu mențiunea „Finalizare rezervare”.

Pârâtul nu s-a prezentat la 28 mai 2019 la hotelul Goldener Anker.

Prin adresa din data de 29 mai 2019, reclamanta a facturat pârâtului – acordând un termen de cinci zile lucrătoare – costuri pentru anulare (conform Termenilor și Condițiilor sale generale) în cuantum de 2 240 de euro. Plata nu a fost efectuată.

Reclamanta consideră că pârâtul ar fi încheiat cu reclamanta – prin intermediul Booking.com – un contract de cazare pentru hotelul său Goldener Anker pentru perioada sejurului cuprinsă între 28 mai 2019 și 2 iunie 2019. În special, etichetarea selectată de Booking.com pentru butonul „Finalizare rezervare” ar îndeplini obligațiile speciale din cadrul tranzacțiilor comerciale în format electronic față de consumatori și, în special, față de pârât, în conformitate cu a

doua teză coroborată cu prima teză ale articolului 312j alineatul (3) din Codul civil.

Reclamanta solicită obligarea pârâtului în special pentru plata unei taxe de anulare în cuantum de 2 240 de euro pentru neprezentarea la sejurul respectiv. **[OR 3]**

II.

1.

[*omissis*] [Detalii privind suspendarea procedurii] [*omissis*]

2.

Admiterea acțiunii directe depinde de încheierea unui contract între reclamantă și pârât. În cazul care face obiectul litigiului, un contract ar fi fost îşi produce efectele, conform articolului 312j alineatul (4) din Codul civil, doar dacă ar fi fost îndeplinite obligațiile prevăzute de articolul 312j alineatul (3). În prezentul litigiu, „rezervarea” s-a făcut cu ajutorul unui buton etichetat cu mențiunea „Finalizare rezervare”.

Articolul 312j alineatul (4) din Codul civil, care transpune în dreptul german articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf a treia teză din Directiva 2011/83/UE, prevede că, în conformitate cu articolul 312j alineatul (2) din Codul civil, un contract îşi produce efectele doar în cazul în care comerciantul și-a îndeplinit obligația prevăzută de articolul 312j alineatul (3) din Codul civil.

a) Încheierea contractului care face obiectului litigiului nu este luată în considerare, deoarece părțile în litigiu nu contestă faptul că este vorba despre un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice între un comerciant și un consumator, care intră în domeniul de aplicare al articolului 312j alineatul (2) din Codul civil, precum și în domeniul de aplicare al articolului 8 din Directiva 2011/83/UE.

b) Cu toate acestea, părțile în litigiu sunt în dezacord dacă, în prezentul litigiu, au fost îndeplinite obligațiile prevăzute de articolul 312j alineatul (3) din Codul civil – care transpune în dreptul german articolul 8 alineatul (2) paragraful (2) a doua teză din Directiva 2011/83/UE. În temeiul acestor dispoziții, comerciantul trebuie să organizeze condițiile de comandă în așa fel încât consumatorul să confirme în mod expres prin comanda sa că se obligă să efectueze o plată [articolul 312j alineatul (3) prima teză din Codul civil], această obligație prevăzută de articolul 312j alineatul (3) a doua teză din Codul civil fiind îndeplinită numai în cazurile în care se face prin activarea unui buton, dacă acest buton este etichetat de o manieră lizibilă doar cu mențiunea „comandă ce implică o obligație de plată” sau o formulare neambiguă corespunzătoare.

În doctrină se apreciază în mod diferit – în cadrul articolului 312j alineatul (3) a doua teză din Codul civil – dacă etichetarea unui buton cu mențiunea „confirmare

rezervare”, aşadar cu o formulare similară menţiunii în acest caz, [OR 4] corespunde cerinţelor legii. În timp ce *Schirmbacher* [omissis] consideră că etichetarea cu menţiunea „confirmare rezervare” ar fi o formulare neambiguă corespunzătoare, *Wendehorst* [omissis] pe de altă parte, nu consideră această etichetare ca fiind neambiguă corespunzătoare.

Landgericht Berlin, într-o decizie – nepublicată – (hotărârea din 31 ianuarie 2019, număr dosar: 16 0 284/17), care a fost depusă la dosar de către reclamantă, adoptă opinia lui *Schirmbacher* şi motivează acest lucru în principal prin faptul că etichetarea butonului ar trebui evaluată „luând în calcul situaţia globală, în special organizarea celorlalte aspecte ale procesului de efectuare a comenzii, respectiv specificaţiile privind tipul de tranzacţie care urmează a fi încheiată”.

În opinia instanţei de trimitere, situaţia globală ar putea fi luată în considerare doar în cazul în care acest lucru ar fi în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Directiva 2011/83.

Instanţa de trimitere are îndoieli serioase cu privire la acest aspect, având în vedere textul directivei. Astfel, articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză din Directiva 2011/83/UE prevede că butonul sau funcţia similară trebuie să fie etichetate cu o formulare „care să indice că a face comanda implică obligaţia de a plăti comerciantului”. De aceea, în opinia instanţei de trimitere – chiar dacă acest aspect nu este exprimat în mod neambiguu în textul articolului 312j alineatul (3) a doua teză din Codul civil, care transpune în dreptul german articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză din Directiva 2011/83/UE – din etichetarea butonului trebuie să rezulte că, prin apăsarea acestui buton, consumatorul activează în mod obligatoriu din punct de vedere juridic o obligaţie de plată care îi revine.

Pentru a clarifica dacă şi în ce măsură pot fi luate în considerare, la analizarea clarităţii etichetării din punctul de vedere al motivării existenţei unei creanţe împotriva consumatorului, şi împrejurările unui proces de efectuare a unei comenzi sau a unei rezervări, este necesară o decizie preliminară a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene.

Această întrebare este pertinentă pentru soluţionarea litigiului.

În măsura în care şi alte împrejurări externe faţă de butonul efectiv – eventual împrejurările procesului de efectuare a unei comenzi înainte de activarea butonului – pot motiva claritatea etichetării, instanţa de trimitere a concluzionat, pe baza argumentelor *Landgericht Berlin*, că obligaţia de plată pentru [OR 5] serviciul solicitat de reclamant rezultă din situaţia globală a procesului de efectuare a unei comenzi, deoarece un consumator mediu nu se poate aştepta în mod rezonabil ca o „rezervare” a unei camere de hotel pe baza preţurilor afişate în etapele anterioare ale comenzii să fie gratuită, dar totodată cu caracter obligatoriu. În conformitate cu cele arătate, obligaţia prevăzută la articolul 312j alineatul (3) a doua teză din Codul civil ar trebui considerată ca fiind îndeplinită, astfel încât

stabilirea efectivă a unei răspunderi a pârâtului să nu fie contrară dispoziției articolului 312j alineatul (4) din Codul civil.

Dacă totuși nu este permisă luarea în considerare a împrejurărilor externe față de buton, iar obligația de a plăti prestarea serviciului solicitat trebuie să rezulte direct din etichetarea butonului, instanța de trimitere consideră că este preferabilă opinia prezentată în doctrină de *Wendehorst*, deoarece etichetarea butonului cu mențiunea „finalizare rezervare” utilizată în prezentul litigiu nu exprimă suficient de clar faptul că imediat după activarea acestui buton consumatorul dă imediat o declarație cu caracter obligatoriu cu privire la acordul de încheiere a unui contract cu titlu oneros. Astfel, în opinia instanței de trimitere, termenul „rezervare” nu este asociat în mod obligatoriu în limbajul curent cu asumarea unei obligații de plată a unei remunerații, ci este utilizat frecvent și ca un sinonim pentru o precomandă gratuită sau o programare. În conformitate cu cele arătate, obligația prevăzută de articolul 312j alineatul (3) a doua teză din Codul civil ar trebui considerată ca nefiind îndeplinită, cu consecința că răspunderea pârâtului în temeiul articolului 312j alineatul (4) din Codul civil nu ar fi întemeiată.

[*omissis*]

DOCUMENT DELUS